

Иван Миланов Петров
Полет към висините

След като човечеството напредна в технологиите и набра смелост, реши, че е крайно време да се отправи към звездите и да осъществи дългоочаквания контакт. Вече знаехме целта – звездата Алфа Центавър, отстояща на 4,2 светлинни години от Земята. Бяхме засеكلي сигнали от четвъртата планета на планетната система на звездата, които несъмнено имаха разумен характер. Краткото разстояние беше възможност за изпращането на неголям кораб с екипаж без почти никаква подготовка. Трябваше да установим контакт възможно най-скоро. Въпреки, че не бяхме напреднали кой знае колко в междузвездните полети (едва бяхме стигнали Плутон) решихме, че си струва риска. Проблем обаче се оказа финансирането, тъй като проектът „Контакт“ беше безнадеждно скъп. Естествено първи се скараха САЩ, ЕС и Русия, тъй като всеки от трите мастодонта искаше корабът да пътува под негов флаг. Това не убягна на Китай, Япония, Индия, Бразилия и Арабската Лига, които също се включиха в спора. Намеси се ООН, като предложи корабът да пътува под флага на обединените нации, които представляват цялото човечество. Това срещна твърдият отпор на всички останали участници в спора. Намеси се Coca-Cola Corp, които направиха предложение да финансират проекта, при условие, че върху кораба е изрисувано огромно 250 милилитрово шише от Кока-Кола и под него съответно присъства надписа „Drink Coca-Cola“. Корабът щеше да пренася 20 хектолитра Кока-Кола, от които 10 щяха да са безплатни мостри за Центавърийците, а останалите за консумация на екипажа по време на дългия полет, който трябваше да трае 7 години. Необходимо беше също така приветственото слово да завършва с „Пийте само Кока-Кола“. Това предложение вбеси представителите на Пепси, които предложиха от своя страна да финансират проекта, при положение, че на кораба е изрисувана огромна 330 милилитрова алуминиева кутия Пепси. Двата безалкохолни гиганта започнаха съдебни спорове, но бързо осъзнаха, че така ще загубят битката и направиха тайно споразумение, което имаше за цел на първо време да отстрани нациите от борбата за надмощие в космоса, а чак след това да се опитат да спечелят крайната победа. Двата безалкохолни гиганта започнаха успоредна кампания, в която с много безплатни рекламни промоции, много подкупи и много хъс достигнаха едновременно до администрацията на тогавашния американски президент Джери Уилямс и до Европейската Комисия. С още по-големи подкупи и още по-голям хъс успяха да наложат съответните си идеи, само че допуснаха стратегическата грешка да наддават в подкупването на висшите държавни чиновници, което от своя страна доведе до налагането на Пепси в

администрацията на президента Уйлямс, както и до налагането на Кока-Кола в ЕК. Така САЩ и ЕС продължиха своя спор, само че не в опцията под кой флаг да пътува кораба, а под коя марка. Това от своя страна доведе до масови протести и гражданско недоволство в САЩ и ЕС, което принуди Пепси и Кока-Кола да преосмислят позицията си. Така се стигна до идеята корабът да пътува под нечий флаг (все още неясно кой), подкрепен от дадена марка (все още неясно коя).

Проблематично беше и какъв ще е екипажът, тъй като повечето малки държави искаха да имат поне един космонавт. Всяка от тях поотделно обаче беше прекалено слаба, за да може да наложи мнението си и затова малките държави от Африка, Азия и Централна и Южна Америка направиха алианс срещу всички останали участници, което от своя страна породило присмехът на големите и нерядко из европейските и американски вестници можеха да се видят карикатури, в които ескимос пита чернокож африканец, облечен в племенно облекло, къде е копчето за корабната тоалетна. От своя страна освен че спореха, кой да пътува с кораба в ЕС съществуваше и задълбочения спор на кой език да се осъществи контактът. Испанците предлагаха това да става на испански, французите на френски, германците на немски, а англичаните на английски, като всеки използваше какви ли не аргументи в полза на езика си. Англичаните твърдяха, че английският е интернационален език, французите, че френският е по-благозвучен и се говори в половин Африка, а немците, че немският е езикът на Гьоте и Шилер. Това накара холандците да предложат контактът да се осъществи на всичките 28 официални езика на общността, като това става в ред определен чрез жребий. Това много се хареса на всички останали европейци, но англичаните, французите, испанците и немците с право изтъкнаха, че има опасност я извънземното, я човекът да припаднат от преумора по време на приветственото послание на хората. Въпреки това и в този спор никой не искаше да отстъпва. Все пак доста неща се бяха изяснили. Корабът щеше да пътува под нечий флаг (все още неясно кой), подкрепен от дадена марка (все още неясно коя), да има някакъв екипаж (все още неясно какъв) и да направи изявлението на един или няколко земни езика (все още недоуточнено какви). Докато траеха споровете се смениха по няколко правителства във всяка държава, като на всички парламентарни и президентски избори всички политически сили започваха платформата си с полетът до Алфа Центавър и твърдата позиция на съответното правителство да не се отстъпва от спечелените позиции.

Споровете постепенно зациклиха и човечеството се видя принудено

чрез общи избори да реши всички въпроси. Естествено всеки хитруваше. Китай и Индия, като най-многобройни настояваха за преки демократични избори по цялата планета, в които всеки глас се брои. САЩ, ЕС и Русия настояваха за квотен принцип, в който всяка велика сила имаше своя квота. Накрая все пак идеята на ООН да се наложи по един представител от всяка от спорещите страни, а именно един от САЩ, един от ЕС, един от Русия, един от Индия, един от Китай, един от Япония, един от Бразилия и един от Алианса на Малките Страни, като всички единодушно отказаха на Арабската Лига и Израел да излъчат свои представители. За Арабската Лига това се дължеше от съображения за сигурност по време на полета, а за Израел, за да не се изложи техният представител по време на контактът, тъй като всички бяха убедени, че ако някой се издъни, това ще е именно евреинът.

Езиковият спор също беше решен лесно, като по предложението на руският селянин Игор Матвеевич (който реши дългогодишен спор между експерти), всеки представител щеше да изкаже приветственото слово на своя роден език, като за да се избегне опасността Алфа-Центавърецът да заспи (ако въобще Алфа-Центавърийците можеха да спят), приветственото слово трябваше да е сравнително кратко.

Оставаше разрешението на последният спор под чия марка да бъде изрисуван корабът. Започна активната рекламна кампания на Кока-Кола и на Пепси. Никой няма да забрави паметните реклами, които заливаха света по това време. Известна стана рекламата на Пепси, в която ракетният конструктор от НАСА Джим Роналдс, казваше: „Само нашата ракета може да стигне до Алфа Центавър с Пепси“. Или рекламата на Кока-Кола: „Оттук до Алфа Центавър лети, Кока-Кола си пийни“. Придоба популярност и рекламата, в която, докато земните представители четат приветствените си слова, един желеподобен Алфа-Центавриец пълзи усилено до земния кораб (сякаш от това зависи животът му) и най-накрая звучно утолява жаждата си с Кока-Кола. Това от своя страна накара Пепси да направи реклама, в която интервюираха Алфа-Центавърец и го попитаха, коя е първата дума, която е научил от Земяните и той от своя страна, без да се замисли, отговаря убедено „Пепси“. Рекламната кампания беше безмилостна и жестока, като накрая всяка кампания обещаваще безплатно своята напитка в продължение на една година, ако спечели. Най-накрая се проведеха избори, при които Кока-Кола спечели с инфарктната преднина от 1%. В щаба на Пепси масово подаваха оставки и се самоубиваха, докато в Кока-Кола ядоха, пиха и се веселиха три дни и три нощи. След това Корабът старателно беше изрисуван от

250 милилитровата стъклена бутилка на Кока-Кола, като през цялото време, докато траеше рисуването корабът се охраняваше безплатно от служители на Кока-Кола, които бяха да не се получи рецидив от страна на Пепси върху кораба.

Дойде и дългоочакваният ден, в който корабът трябваше да излети. Но какво беше изумлението ни, когато, по време на изпращането, над цялото множество се извиси огромен чуждопланетен кораб. Бързо засякохме вълните, които той изпраща и след като свръхмощният ни компютър ги разчете след няколко минути се получи приблизително следният превод: „Уловихме сигнали от планетата Ви, като предположихме, че са с разумен произход. Поради това долетяхме, за да установим контакт.“

Не беше трудно да се досетим, какво е станало. Онези от Алфа Центавър ни бяха изпреварили.

КРАЙ

© Иван Миланов Петров

Източник: <http://bezmonitor.com>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/1969>]